

at Højre stemmer for dette Forslags Overgang til Landstinget.

Jeg maa endnu gøre et Par enkelte Bemærkninger. Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) maa jeg sige, at naar han Gang paa Gang hæveder overfor den højtærede Finansminister, der havde Ret paa dette Punkt i mange af sine Udtalelser, at de store sociale Bevillinger skyldes Socialdemokraterne, er det i Virkeligheden noget af en Tilsnigelse fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem maa jo vide, at det i højeste Grad skyldes den Bramsenske Lovgivning, at vi have disse voksende Udgifter. Jeg saa ogsaa forleden Dag i den det ærede Medlem nærstaende Presse i Anledning af Arbejdsløsheden fremhævet alt, hvad Partifællerne, Genoszen og Genoszen den, have gjort. Det er meget rigtigt, at de Herrer arbejde for Arbejderne, og jeg haaber, de ville blive ved dermed, selv om de ogsaa skulde faa mindre Tid til at rose hinanden og tilegne sig Æren for andres Arbejde.

Jeg skal dernæst vende mig til den højtærede Finansminister. Han kom, hvad der paa en Maade var overraskende, ind paa hele sit fremtidige Told- og Acciseprogram. Selvfølgelig kan jeg ikke paa staaende Fod være i Stand til at sige ikke en Gang min egen Mening nøjagtigt om alt, hvad den højtærede Minister sagde, end sige fremsætte mine Partifællers Mening. Men naar den højtærede Finansminister syntes at ville gaa ud fra, at den Toldlov, vi skulle have, skal give mindre Indtægt end den nuværende, og han altsaa staar paa et noget andet Standpunkt end sin Forgænger, Hr. Hage, der stod paa den i sig selv hvilende Toldlov, vil jeg sige, at rent principielt staar Højre paa Princippet: den i sig selv hvilende Toldlov, idet vi forudse saa mange Udgifter, særlig til sociale Forholdsregler, at vi vanskelig kunne tænke os andet, end at man gør Finansministeren en daarlig Tjeneste ved at votere for en Toldlov, der ikke i alt væsentligt bliver den samme som den nuværende. Derfor vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at han maa hellere tage det Standpunkt, som hans Forgænger stod paa, end skifte Signaler paa dette Punkt, selv om det ser ganske godt ud foran et Valg.

I øvrigt var der en Ting, jeg glædede mig ved i den højtærede Finansministers Udtalelser, og det var, at han erklærede, at han ikke vilde reformere Brændevinskatten i denne Omgang, altsaa ikke bruge den til Kompensation. Atter her maa jeg

henvise til, hvad Højre har vedtaget Gang paa Gang ved vore Delegeretmøder, at vi ønske Brændevinskatten udelukkende anvendt til videregaaende social Lovgivning og først ønske den optagen f. Eks. i Forbindelse med en Reform af Alderdomsforsørgelsen, og at vi allerede have tænkt vort om dens Anvendelse dertil.

Naar dernæst den højtærede Herre talte om de forskellige Afgifter, der skulle supplere Toldloven, altsaa Acciseafgifter eller indenlandske Forbrugsafgifter, vil jeg tillade mig at henstille til ham at tage en enkelt Ting under Overvejelse. Det er jo utvivlsomt klart, at hvis der overhovedet skal være Tale om en Nedsættelse — jeg tror ikke, det behøver at være en frihandlerisk, som den ærede Finansminister ønskede —, saa er der i hvert Fald en Position, hvor der kan tales om en vis Mulighed og Retfærdighed derfor, nemlig Papirtolden. Men der vil jeg i Tide henstille, at man ikke vil være saa ivrig for at nedsætte Papirtolden, selv om ellers Fabrikkerne kunde taale den, al den Stund en saadan Nedsættelse vil komme Bladudgiverne og ikke Borgerne i Almindelighed til Gavn, men derimod hellere gaa til at lade Statskassen faa Fordel deraf ved at lægge en Accise eller indenlandsk Afgift paa Papirproduktionen, svarende til det Beløb, man eventuelt tænker at nedsætte Papirtolden med. Det vil være langt mere i den rigtige Retning, thi da vil Statskassen faa Fordelen og ikke den ganske specielle og lidet betydende Samfundsklasse, som de Herrer Bladudgivere ere. Imidlertid, naar den ærede Minister talte om de forskellige Arter af Acciseafgifter, ogsaa paa Papir, saa vil jeg dog bemærke, og for saa vidt udtale min Beklagelse, at vi nu have naaet med Papirtolden til en ganske fortræffelig Stilling. Vi have naaet at opdrage en Industri, der staar paa egne Ben. Denne Industri har kartelleret sig, sluttet sig sammen i Ringe, og giver et meget godt Udbytte, saa meget, at man enten kan nedsætte Tolden, lægge en Accise paa Industrien eller begynde at regulere Arbejdsbetingelserne. En af de tre Ting kan man gøre. Imidlertid er der sket det samme her som i Tyskland med Sukkertolden, efter at den var forhøjet i Stedet for at blive nedsat. I Tyskland kom der nemlig en hel Masse ny Fabrikker frem, saaledes at Tyskland fik en Overproduktion, og ingen af disse Fabrikker betalte sig. Jeg ser til min Sorg, at der i vore Dage er Tanker oppe om at oprette ny Papirfabrikker, som i Virkelig-